

Aleg 253

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej w sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia reprezentacji powiatowej w Bochni na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki 70.000 K, a mianowicie: a) na pokrycie części kosztów budowy nowego szpitala powszechnego w Bochni w kwocie 50.000 K, b) na pokrycie 15% udziału na rzecz budowy mostu na rzece Rabie.

Wysoki Sejmie!

Przed 30. laty uznał Wydział krajowy konieczną potrzebę założenia powszechnego szpitala w Bochni, co także uznała ówczesna reprezentacja gminy miasta Bochni.

Podówczas frekwencya w szpitalach w ogólności była o wiele mniejszą w stosunku do dzisiejszych czasów, a i wymogi pod względem higieny nie były takie, jak dzisiaj, to też reprezentacja miasta Bochni w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a na wniosek ówczesnego assessora miejskiego Dra Hoszarda, byłego członka Wydziału krajowego, nabyła przy ulicy Trzeciego Maja do dworca kolei prowadzącej, realność, w której dawniej mieściła się restauracya i tam szpital powszechny utworzyła.

Realność ta od samego początku na ten cel się nie kwalifikowała, bowiem była i zbyt małą, przytem jest ona przy najruchliwszej położona ulicy tak, że o zdrowym powietrzu i spokoju dla chorych mowy być nie mogło.

Pozatem w szpitalu takim nie można było stworzyć osobnego oddziału dla dla zakaźnie chorych, skąd powstały niedomagania, które żadną miarą usunięte być nie mogły.

Z biegiem czasu robiono rozmaite adaptacye, przeróbki i t. d. jednak to, co w założeniu było nieodpowiednie, poprawić się nie dało mimo, że znaczne sumy na te cele wydawano.

Obecnie przy nadzwyczajnej frekwencyi chorych stan taki utrzymanym być nie może, bowiem szpital powszechny w Bochni nie przedstawia się jako zakład leczniczy, ale jako przytułek dla ubogich lub rekonwalescentów, a swoją drogą kosztu utrzymania dorównująają kosztom pierwszorzędnego zakładu.

Wydział krajowy badając stosunki sanitarne w szpitalu bocheńskim, przyszedł, bo musiał przyjść, do przeświadczenia, że należy albo taki zamknąć, albo też spowodować budowę nowego szpitala, któryby nowoczesnym wymaganiom odpowiadał.

Wynik dochodzeń jest taki, że Wydział krajowy ze względu na potrzeby ludności w Bochni i w powiecie bocheńskim postanowił przystąpić do budowy nowego szpitala kosztem około 300.000 koron.

W myśl ustaw obowiązujących kraj przyczynia się do budowy szpitala w połowie, zaś dotycząca gmina, a w danym wypadku gmina miasta Bochni w drugiej połowie.

Suma 300.000 koron znajdzie wedle kombinacji Wydziału krajowego pokrycie w sposób następujący:

1. Fundusz rezerwowy szpitala bocheńskiego wynosi 20.000 koron i ten to fundusz użyty być ma na częściowe pokrycie budowy nowego szpitala.

2. Ze sprzedaży realności na szpital dotychczas używanej, spodziewa się Wydział krajowy uzyskać 80.000 koron.

3. Reszta, t. j. 200.000 koron miałyby być pokryta w połowie przez kraj a w połowie przez gminę miasta Bochni.

Wedle zapisków statystycznych, na chorych leczonych w szpitalu przypada 20% rocznie na ludność miasta Bochni, zaś 80% na ludność powiatu bocheńskiego i przypadkowych chorych z obcych powiatów.

Gmina miasta Bochni porobiwszy w mieście nadzwyczajne inwestycje, nie byłaby żadną miarą w stanie przyczynić się do budowy szpitala sumą 100.000 kor., dlatego odniosła się do Wydziału powiatowego z prośbą, by tenże przyczynił się do budowy szpitala czwartą częścią potrzebnej na to sumy.

Wydział powiatowy bocheński zgodził się w zasadzie na pokrycie czwartej części sumy kosztorysowej, t. j. sumy 50.000 koron, a Rada powiatowa w Bochni uchwałą z dnia 8. lipca 1912 wnioszek Wydziału powiatowego w tej mierze postawiony uchwaliła z tem jednak zastrzeżeniem, że gminy wiejskie powiat składające, złożą na ten cel odpowiednią kwotę z funduszy ubogich pod zarządem gmin pozostających.

Gminy wezwane do oświadczenia się złożyły deklarację, że przyczynią się do budowy kwotą 21.000 koron, skutkiem czego powiat jako taki miałby do złożenia sumę 29.000 koron, a doliczając do tego kosztu zaciągnięcia pożyczki, różnicę kursu i t. d., musi powiat zaciągnąć pożyczkę w sumie 30.000 koron, o co się w danym wypadku rozchodzi.

Ze względów strategicznych, oraz ze względu, że między gminami nadwiślańskimi powiatu Bocheńskiego nie ma należytej komunikacji przez rzekę Rabę, niedaleko jej ujścia do Wisły, okazała się konieczna potrzeba wybudowania mostu na Rabie. Wedle kosztorysu most żelazny na Rabie ma kosztować łączną sumę 310.000 koron.

C. k. Ministerstwo robót publicznych reskryptem z 28. grudnia 1911 L. 51 przyznało na budowę stałą nieprzekraczalną subwencyę w sumie 155.000 kor.

Wydział krajowy uchwałą z dnia 12. stycznia 1909 przyznał subwencyę krajową w wysokości 30%.

Resztę kosztów budowy pokryć ma fundusz powiatowy, a w szczególności 15% tych kosztów, co łącznie z kosztami zaciągnięcia pożyczki i różnicą kursu przedstawiać będzie kwotę 40.000 koron. Na pokrycie tej kwoty zaciągnięta ma być pożyczka komunalna.

Z przedstawienia powyższego wynika, że reprezentacya powiatowa zaciągnąć musi łączną pożyczkę w sumie 70.000 koron, na zaciągnięcie której z powodu obdlu-

żenia dotychczasowego a w sprawozdaniu Wydziału krajowego wykazanego, potrzebne jest zezwolenie w drodze ustawy krajowej.

Komisya administracyjna uznając konieczną potrzebę zaciągnięcia pożyczki w sumie 70.000 koron, wnosi zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

załączony pod /. projekt ustawy.

Przewodniczący:

Łahodyński.

Sprawozdawca:

Maiss.

USTAWA

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Bochni na zaciągnięcie pożyczki komunalnej w Banku krajowym 70.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Bochni zezwala się w myśl § 24. ustawy o Repr. powiat. na zaciągnięcie imieniem powiatu Bocheńskiego pożyczki komunalnej 70.000 K, a mianowicie:

- a) na pokrycie części kosztów budowy nowego szpitala powszechnego w Bochni 30.000 K,
- b) na pokrycie części kosztów budowy mostu żelaznego na rzece Rabcie między Ujściem solnem a Niedarami 40.000 K.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.